

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2023/839

(2023. gada 19. aprīlis),

ar ko attiecībā uz darbības jomu, ziņošanas un izpildes noteikumu vienkāršošanu un dalībvalstu 2030. gada mērķrādītāju noteikšanu groza Regulu (ES) 2018/841 un attiecībā uz monitoringa, ziņošanas, progresa apsekošanas un izskatīšanas uzlabošanu groza Regulu (ES) 2018/1999

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) 2016. gada 4. novembrī stājās spēkā Parīzes nolīgums, kas pieņemts 2015. gada 12. decembrī saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) ("Parīzes nolīgums"). Parīzes nolīguma puses ir vienojušās globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekties temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni. Minētā apņemšanās ir pastiprināta, 2021. gada 13. novembrī saskaņā ar UNFCCC pieņemot Glāzgovas klimata paktu, kurā UNFCCC Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma pušu sanāksme, atzīst, ka klimata pārmaiņu ietekme būs krietni mazāka, ja temperatūras pieaugums būs 1,5 °C, nevis 2 °C, un apņemas arī turpmāk censties temperatūras pieaugumu ierobežot līdz 1,5 °C.
- (2) Savā 2019. gada vispārējā novērtējuma ziņojumā par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem Starpvaldību zinātnes un politikas platforma bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā (IPBES) sniedza jaunākos zinātniskos pierādījumus par visā pasaulē notiekošo biodaudzveidības mazināšanos. Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojums "ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu" ("ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam") kāpina Savienības ieceru vērienu attiecībā uz biodaudzveidības un labi funkcionējošu ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu. Meži un veselīga augsne ir ārkārtīgi svarīgi ne tikai biodaudzveidības nodrošināšanā, bet arī gaisa un ūdens attīrīšanā, oglekļa sekvēstrēšanā un uzglabāšanā, kā arī ilgtspējīgi iegūtu ilgmūžīgu koksnes produktu nodrošināšanā. Mežu īpašības un funkcijas Savienībā ir ļoti atšķirīgas, un daži mežu veidi ir neaizsargātāki pret klimata pārmaiņām, kam par cēloni ir tieša ietekme, piemēram, sausums,

⁽¹⁾ OV C 152, 6.4.2022., 192. lpp.

⁽²⁾ OV C 301, 5.8.2022., 221. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2023. gada 14. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 28. marta lēmums.

temperatūras izraisīta meža nokalšana vai arīditātes izmaiņas. Atmežošana un mežu degradācija veicina globālo klimata krīzi, jo cita starpā saistīto meža ugunsgrēku dēļ tā palielina siltumnīcefekta gāzu emisijas, līdz ar to uz pastāvīgu laiku likvidējot oglekļa piesaistīšanas spējas, samazinot skarto apgabalu noturības pret klimata pārmaiņām spēju un ievērojami samazinot to biodaudzveidību.

Vairākās ziņošanas kategorijās gan klimatrīcības, gan biodaudzveidības aizsardzības aspektā sevišķi svarīgs ir augsnes organiskais ogleklis un atmirušās koksnes oglekļa krātuves, no kā liela daļa nonāk augsnes oglekļa krātuvē. Gan Komisijas 2021. gada 16. jūlija paziņojumā "Jauna ES Meža stratēģija 2030. gadam" ("Jaunā ES Meža stratēģija 2030. gadam"), gan Komisijas 2021. gada 17. novembra paziņojumā "ES Augsnes stratēģija 2030. gadam. Veselīgas augsnes cilvēku, pārtikas, dabas un klimata labā" ("ES Augsnes stratēģija 2030. gadam") ir atzīta nepieciešamība Savienībā aizsargāt mežus un augšņu ekosistēmas un uzlabot to kvalitāti, kā arī popularizēt pastiprinātu ilgtspējīgas apsaimniekošanas praksi, ar ko var uzlabot oglekļa sekvestrēšanu un stiprināt mežu un augšņu noturību klimata un biodaudzveidības krīzes apstākļos. Kūdrāji ir lielākā organiskā oglekļa krātuve uz sauszemes, un kūdrāju apsaimniekošanas un aizsardzības uzlabošana ir svarīgs aspekts, kas dod ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā, biodaudzveidības aizsargāšanā un augsnes pasargāšanā pret eroziju.

- (3) Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojums "Eiropas zaļais kurss" ("Eiropas zaļais kurss") iezīmē sākumpunktu virzībai uz to, lai sasniegtu Savienības mērķi ne vēlāk kā līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti un mērķi pēc tam panākt negatīvu emisijas bilanci, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1119 ⁽⁴⁾ 2. panta 1. punktā. Tas apvieno visaptverošu savstarpēji pastiprinošu pasākumu un iniciatīvu kopumu, kuru mērķis ir Savienībā līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti, un tas nosaka jaunu izaugsmes stratēģiju, kuras mērķis ir Savienību pārveidot par taisnīgu un pārticīgu sabiedrību ar mūsdienīgu, resursefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, kurā ekonomikas izaugsme ir atsaistīta no resursu izmantojuma. Tā mērķis ir arī aizsargāt, saglabāt un stiprināt Savienības dabas kapitālu un aizsargāt iedzīvotāju veselību un labbūtību no vidiskiem apdraudējumiem un ietekmes. Tajā pašā laikā minētajam pārkārtošanās procesam piemīt dzimumu līdztiesības aspekti, turklāt tas īpaši ietekmē dažas nelabvēlīgākā situācijā esošas grupas, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkus, personas ar invaliditāti un personas, kas piederīgas pie rasu vai etniskās minoritātes. Tāpēc ir jānodrošina, ka pārkārtošanās ir taisnīga un iekļaujoša, nevienu neatstājot novārtā.
- (4) Klimata un vides problēmu risināšana un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšana ir Eiropas zaļā kursa pamats. Eiropas Parlaments savā 2020. gada 15. janvāra rezolūcijā par Eiropas zaļo kursu ⁽⁵⁾ aicināja, vēlākais, līdz 2050. gadam īstenot nepieciešamo pāreju uz klimatneitrālu sabiedrību un 2019. gada 28. novembra rezolūcijā par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā pasludināja šādu ārkārtas situāciju ⁽⁶⁾. Eiropas zaļā kursa nepieciešamība un vērtība, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas ārkārtīgi smago ietekmi uz Savienības iedzīvotāju veselību un ekonomisko labklājību, ir tikai augusi.
- (5) Ir svarīgi nodrošināt, ka šīs regulas mērķu sasniegšanai veiktie pasākumi tiek īstenoti saskaņā ar mērķi veicināt ilgtspējīgu attīstību, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantā, ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus, Parīzes nolīgumu un attiecīgā gadījumā principu "nenodari būtisku kaitējumu" Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852 ⁽⁷⁾ 17. panta nozīmē.
- (6) Atjauninātajā nacionāli noteiktajā devumā, kas UNFCCC sekretariātam iesniegts 2020. gada 17. decembrī, Savienība apņēmas līdz 2030. gadam samazināt Savienības ekonomikas mēroga siltumnīcefekta gāzu neto emisijas vismaz par 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 232, 16.6.2021., 28. lpp.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

- (7) Pieņemot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1119, Savienība ir nostiprinājusi tiesību aktos mērķi līdz 2050. gadam panākt līdzsvaru starp antropogēnajām siltumnīcefekta gāzu emisijām visas tautsaimniecības mērogā no emisiju avotiem un piesaisti Savienības iekšējos piesaistītājos un attiecīgi pēc tam panākt negatīvas emisijas. Minētā regula arī nosaka saistošu Savienības mērķrādītāju siltumnīcefekta gāzu neto emisiju (emisiju pēc piesaistījumu atskaitīšanas) samazināšanai Savienībā līdz 2030. gadam vismaz par 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Tiek gaidīts, ka šā mērķrādītāja sasniegšanā ieguldījumu dos visas ekonomikas nozares, arī zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības ("ZIZIMM") sektors. Lai nodrošinātu, ka līdz 2030. gadam tiek īstenoti pietiekami emisiju mazināšanas centieni citās nozarēs, neto piesaistījumu piensums Savienības 2030. gada klimata mērķrādītāja sasniegšanā nedrīkst pārsniegt 225 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta. Regulas (ES) 2021/1119 kontekstā Komisija attiecīgā paziņojumā atkārtoti apstiprināja savu nodomu ierosināt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/841 ⁽⁸⁾ pārskatīšanu atbilstoši iecerei neto oglekļa piesaistījumus ZIZIMM sektorā līdz 2030. gadam palielināt tā, lai tie pārsniegtu 300 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta.
- (8) Lai palīdzētu sasniegt siltumnīcefekta gāzu neto emisiju samazināšanas ieceri, kas no vismaz 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni palielināta līdz vismaz 55 %, un nodrošinātu, ka ZIZIMM sektors sniedz ilgtspējīgu un paredzamu ilgtermiņa devumu Savienības klimatneitralitātes mērķa sasniegšanā, būtu katrai dalībvalstij jānosaka saistoši mērķrādītāji palielinātiem siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ZIZIMM sektorā 2026.–2030. gada periodā, no kuriem izrietētu visas Savienības neto piesaistījumu mērķrādītājs 2030. gadam – 310 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta. Metodikā, ko izmanto, lai noteiktu nacionālos mērķrādītājus 2030. gadam, būtu jāņem vērā atšķirība starp Savienības mērķrādītāju un 2016., 2017. un 2018. gada vidējām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko katra dalībvalsts ziņojusi savā 2020. gada iesniegumā, un jāatspoguļo ZIZIMM sektora pašreizējais sniegums klimata pārmaiņu mazināšanas jomā un katras dalībvalsts apsaimniekotās zemes platības īpatsvars Savienībā, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts spēju savu sniegumu šajā sektorā uzlabot, izmantojot zemes apsaimniekošanas praksi vai tādas zemes izmantojuma izmaiņas, kas labvēlīgi ietekmē klimatu un biodaudzveidību. Mērķu pārsniegums no dalībvalstu puses vēl vairāk palīdzētu sasniegt Savienības mērķus klimata jomā.
- (9) Saistošie mērķrādītāji, kas paredz lielāku ieceru vērienu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto emisijām un piesaistījumiem, būtu katrai dalībvalstij jānosaka, izmantojot lineāru trajektoriju. Trajektorijai vajadzētu sākties 2022. gadā ar to siltumnīcefekta gāzu emisiju vidējām vērtībām, par kurām attiecīgā dalībvalsts ziņo 2021., 2022. un 2023. gadā, un beigties 2030. gadā ar šai dalībvalstij noteikto mērķrādītāju. Lai nodrošinātu Savienības 2030. gada mērķrādītāja kopīgu sasniegšanu, vienlaikus ņemot vērā siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu ikgadējo mainīgumu ZIZIMM sektorā, ir lietderīgi – papildus 2030. gadam izvirzītajam nacionālajam mērķrādītājam – katrai dalībvalstij noteikt saistības sasniegt neto siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu attiecībā uz 2026.–2029. gada periodu ("2026.–2029. gada budžets").
- (10) Regulas (ES) 2018/841 6., 7., 8. un 10. pantā izklāstītie uzskaites noteikumi tika izstrādāti tā, lai noteiktu, kādā mērā ZIZIMM sektora sniegums klimata pārmaiņu mazināšanas jomā varētu palīdzēt sasniegt 2030. gada Savienības mērķrādītāju, kas paredz siltumnīcefekta gāzu neto emisijas samazināt par 40 %, neskaitot ZIZIMM sektoru. Lai šajā sektorā vienkāršotu tiesisko regulējumu, pašreizējie uzskaites noteikumi nebūtu jāpiemēro pēc 2025. gada un nacionālo mērķrādītāju ievērošana būtu jāverificē, balstoties uz ziņotajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem. Tas nodrošinātu metodisku konsekveni ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽⁹⁾, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/842 ⁽¹⁰⁾ un ar jauno siltumnīcefekta gāzu neto emisiju samazināšanas mērķrādītāju – vismaz 55 % –, ieskaitot ZIZIMM sektoru.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.).

- (11) Padome 2022. gada 16. jūnijā pieņēma ieteikumu par to, kā nodrošināt taisnīgu pārkārtošanos uz klimatneitralitāti⁽¹¹⁾, kurā tā uzsvēra, ka ir vajadzīgi papildu pasākumi un īpaša uzmanība jāpievērš atbalstam tiem reģioniem, nozarēm, mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, darba ņēmējiem, mājsaimniecībām un patērētājiem, kurus problēmas skars visvairāk. Minētajā ieteikumā dalībvalstis tiek mudinātas apsvērt pasākumu kopumu tādās jomās kā nodarbinātības un darba tirgus pārkārtošanās, darbvietu radīšana un uzņēmējdarbība, veselības aizsardzība un drošība darbā, publiskais iepirkums, nodokļu un sociālās aizsardzības sistēmas, pamatpakalpojumi un mājokļi, kā arī *inter alia* pasākumus ar mērķi stiprināt dzimumu līdztiesību, izglītību un apmācību.
- (12) Ņemot vērā ZIZIMM sektora specifiku katrā dalībvalstī, kā arī to, ka dalībvalstīm ir savs sniegums jāuzlabo, lai sasniegtu savus saistošos nacionālos mērķrādītājus, dalībvalstu rīcībā arī turpmāk vajadzētu būt dažādām elastības iespējām, arī pārsniegumu tirdzniecībai un ar mežu saistīto elastības iespēju paplašināšanai, lai gan vienlaikus jāievēro mērķrādītāju vidiskā integritāte.
- (13) Alternatīviem noteikumiem attiecībā uz tādiem dabiskiem traucējumiem (abiotiskiem un biotiskiem) kā ugunsgrēki, kaitēkļu uzliesmojumi, vētras un ārkārtīgi spēcīgi plūdi, lai novērstu nenoteiktību, ko ZIZIMM sektorā ievieš dabiskie procesi, vajadzētu 2032. gadā būt pieejamiem tām dalībvalstīm, kas ir darījušas visu iespējamo, lai ņemtu vērā visus Komisijas atzinumus, kuri tām adresēti saistībā ar korektīvo rīcību, kas ieviesta ar šo grozošo regulu, ar nosacījumu, ka tās ir izsmēlušas visas pārējās to rīcībā esošās elastības iespējas, ka tās ir ieviešušas pienācīgus pasākumus, kas mazina to zemes neaizsargātību pret šādiem traucējumiem, un ka Savienība ir sasniegusi 2030. gada mērķrādītāju ZIZIMM sektorā.
- (14) Turklāt būtu jāņem vērā klimata pārmaiņu difūzā un ilgtermiņa ietekme pretstatā dabiskiem traucējumiem, kuri būtībā ir vairāk pagaidu rakstura un ģeogrāfiski ierobežoti. Tam arī būtu jānodrošina iespēja ņemt vērā ietekmi, ko atstājuši tādi iepriekšējie apsaimniekošanas pasākumi, kuri saistīti ar organisko augšņu īpatsvaru apsaimniekotā zemē, kas salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju dažās dalībvalstīs ir ārkārtīgi augsts. Kompensācijas, kas saskaņā ar VII pielikumu pieejama 2021.–2030. gada laikposmā, neizmantojot summas būtu jādara pieejamas minētajam nolūkam, balstoties uz pierādījumiem, ko attiecīgās dalībvalstis iesniegušas Komisijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām un objektīviem, izmērāmiem un salīdzināmiem rādītājiem, piemēram, arīditātes indeksu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par cīņu pret pārtuksnešošanu / zemes degradāciju valstīs, kurās novērojami ievērojami sausuma periodi un/vai pārtuksnešanās, jo īpaši Āfrikā⁽¹²⁾, nozīmē, kur tas definēts kā attiecība starp gada vidējo nokrišņu daudzumu un gada vidējo evapotranspirāciju. Ņemot vērā iesniegtos pierādījumus, sadalījums starp dalībvalstīm būtu jāveic, pamatojoties uz attiecību starp pieejamo summu 50 Mt CO₂ ekvivalenta un kopējo kompensācijas summu, ko pieprasa minētās dalībvalstis.
- (15) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to Regulas (ES) 2018/841 noteikumu īstenošanai, ar kuriem nosaka dalībvalstu ikgadējās siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumus katram gadam laikposmā no 2026. līdz 2029. gadam, kas noteikti, balstoties uz lineāro trajektoriju, kura beidzas mērķrādītājā 2030. gadam, un detalizēti izstrādātu noteikumu pieņemšanai par metodiku pierādījumiem attiecībā uz klimata pārmaiņu ilgtermiņa ietekmi, kas ir ārpus dalībvalstu kontroles, un attiecībā uz ārkārtīgi liela organisko augšņu īpatsvara ietekmi, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹³⁾.
- (16) Pārvaldības noteikumi būtu jānosaka tā, lai veicinātu agrīnu rīcību virzībā uz Savienības starpposma klimata mērķrādītāja 2030. gadam un visas tautsaimniecības mēroga klimatneitralitātes mērķa sasniegšanu Savienībā, ievērojot 2026.–2029. gada trajektoriju, kas ieviesta ar šo grozošo regulu. *Mutatis mutandis* būtu jāpiemēro Regulā (ES) 2018/842 noteiktie principi, izmantojot multiplikatoru, ko aprēķina šādi: 108 % no starpības starp dalībvalsts 2026.–2029. gada budžetu un atbilstoši ziņotajiem neto piesaistījumiem pieskaita rādītājam, ko minētā dalībvalsts ziņo par 2030. gadu. Turklāt, ja Komisija iesniedz priekšlikumus par laikposmu pēc 2030. gada, būtu jāņem vērā katras dalībvalsts jebkāds līdz 2030. gadam uzkrātais deficīts.

⁽¹¹⁾ Padomes ieteikums (2022. gada 16. jūnijs) par to, kā nodrošināt taisnīgu pārkārtošanos uz klimatneitralitāti (OV C 243, 27.6.2022., 35. lpp.).

⁽¹²⁾ OV L 83, 19.3.1998., 3. lpp.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (17) Savienība un dalībvalstis ir puses Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ("Orhūsas konvencija")⁽¹⁴⁾. Publiskā kontrole un tiesu iestāžu pieejamība ir būtiski Savienības demokrātisko vērtību elementi un instrumenti tiesiskuma nodrošināšanai.
- (18) Lai būtu iespējama ātra un rezultatīva rīcība, ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts nav panākusi pietiekamu progresu tai noteiktā 2030. gada mērķrādītāja sasniegšanā, ņemot vērā trajektoriju, 2026.–2029. gada budžetu un šajā regulā paredzētās elastības iespējas, būtu jāpiemēro korektīvās rīcības mehānisms, lai palīdzētu minētajai dalībvalstij atgriezties uz 2030. gadu virzītajā trajektorijā, nodrošinot, ka tiek veiktas papildu darbības, kuru rezultātā tiktu palielināti siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumi.
- (19) Siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas uzlabosies, pateicoties monitoringa tehnoloģiju plašākai izmantošanai un labākām zināšanām. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras uzlabo emisiju un piesaistījumu aprēķināšanas metodiku, būtu jāievieš metodoloģiskās korekcijas koncepcija. Lemesls metodoloģisku korekciju veikšanai varētu būt, piemēram, šādi faktori: izmaiņas ziņošanas metodikā, jauni dati vai statistikas kļūdu labojumi, jaunu oglekļa krātuvju vai gāzu iekļaušana, vēsturisko aplēšu pārrēķins uz zinātnisko pierādījumu pamata saskaņā ar 2006. gada IPCC vadlīnijām par nacionālajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskatiem, jaunu ziņošanas elementu iekļaušana un uzlabots dabisko traucējumu monitorings. Attiecīgās dalībvalsts siltumnīcefekta gāzu emisiju inventarizācijas datus būtu jāveic metodoloģiska korekcija nolūkā neitralizēt ietekmi, ko izmaiņas metodikā atstāj uz Savienības 2030. gada mērķrādītāja kopīgās sasniegšanas novērtējumu, lai ievērotu vidisko integritāti.
- (20) Lai nodrošinātu informāciju meža ekosistēmas pakalpojumu novērtēšanai, Eiropā tiek izmantoti valstu meža inventarizācijas dati. Meža inventarizācijas monitoringa sistēmas dalībvalstīs atšķiras, jo katra valsts izmanto savu meža inventarizācijas sistēmu un atšķirīgu metodiku. Jaunajā ES Meža stratēģijā 2030. gadam ir uzsvērtā nepieciešamība pēc stratēģiskas meža plānošanas visās dalībvalstīs, kura balstītos uz uzticamu monitoringu un datiem, pārredzamu pārvaldību un koordinētu apmaiņu Savienības līmenī. Minētajā nolūkā Komisija ir paziņojusi, ka tā plāno iesniegt leģislatīvā akta priekšlikumu, lai izveidotu Savienības mēroga integrētu meža monitoringa sistēmu.
- (21) Lai grozītu un papildinātu nebūtiskus Regulas (ES) 2018/841 un Regulas (ES) 2018/1999 elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz Regulas (ES) 2018/841 papildināšanu, lai paredzētu noteikumus par darbību reģistrēšanu un precīzu izpildi Savienības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 40. pantu, un attiecībā uz Regulas (ES) 2018/1999 V pielikuma 3. daļas grozīšanu, atjauninot kategoriju sarakstu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁵⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (22) Komisijas 2020. gada 17. septembra paziņojumā "Eiropas 2030. gada klimatisko ieceru vēriena kāpināšana" ir ieskicēti dažādi veidi un rīcībpolitikas risinājumi, kā sasniegt Savienības paaugstināto klimata mērķrādītāju 2030. gadam. Tajā uzsvērts – lai sasniegtu klimatneitralitāti, Savienības rīcība būs ievērojami jāstiprina visās ekonomikas nozarēs. Oglekļa piesaistītāji ir būtiski, lai Savienībā īstenotu pārkārtošanos uz klimatneitralitāti, un šajā kontekstā būtisku ieguldījumu var dot tieši lauksaimniecības, mežsaimniecības un zemes izmantošanas sektori. Ja Komisija veic Regulas (ES) 2018/841 darbības novērtējumu kā daļu no pārskatīšanas, kas ieviesta ar šo grozošo regulu, un sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, tajā būtu jāiekļauj pašreizējās tendences un nākotnes prognozes par siltumnīcefekta gāzu emisijām lauksaimniecībā, no vienas puses, un siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem no aramzemēm, zālājiem un mitrājiem, no otras puses, un jāizpēta regulatīvās iespējas, kā nodrošināt, ka tās atbilst mērķim panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju ilgtermiņa samazinājumus visos ekonomikas sektoros saskaņā ar Savienības klimatneitralitātes mērķi un starpposma klimata mērķrādītājiem. Turklāt Komisijai

⁽¹⁴⁾ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

zinātniski pamatotā, ticamā un pārredzamā veidā un lai nodrošinātu mežu ilgtermiņa noturību un pielāgotiespēju, būtu jāpievērš īpaša vērība tam, kāda ietekme ir meža vecuma struktūrai, tostarp gadījumos, kad minētā ietekme ir saistīta ar īpašiem kara laika vai pēckara apstākļiem.

Ņemot vērā to, cik svarīgi ir, lai katrs sektors veiktu tainīgu ieguldījumu, un to, ka pārkārtošanās uz klimatneitralitāti prasa izmaiņas visā rīcībpolitikas spektrā un kopīgus visu ekonomikas sektoru un sabiedrības centienus, kā uzsvērts Eiropas zaļajā kursā, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz leģislatīvo aktu priekšlikumi, ar kuriem nosaka satvaru laikposmam pēc 2030. gada.

- (23) Paredzamās antropogēniskās izmaiņas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem jūras un saldūdens vidē var būt nozīmīgas, un paredzams, ka nākotnē tās mainīs tas, ka mainīsies izmantošana, piemēram, tiks īstenota plānotā atkrastes enerģijas apguves izvēšana, akvakultūras potenciālais ražošanas pieaugums un dabas aizsardzības līmeņu paaugstināšana, kas nepieciešama ES Biodaudzveidības stratēģijas 2030. gadam mērķrādītāju sasniegšanai. Pašlaik minētās emisijas un piesaistījumi standarta UNFCCC ziņošanas tabulās nav iekļauti. Pēc ziņošanas metodikas pieņemšanas Komisijai, veicot izskatīšanu, kas ieviesta ar šo grozošo regulu, vajadzētu spēt apsvērt ziņošanu par progresu, analīzes realizējamību un ietekmi attiecībā uz ziņošanas attiecināšanu arī uz jūras un saldūdens vidi, pamatojoties uz jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem par minētajām plūsmām.
- (24) Lai līdz 2050. gadam sasniegtu klimatneitralitātes mērķrādītāju un pēc tam censtos panākt negatīvu emisiju bilanci, ir ārkārtīgi svarīgi, lai siltumnīcefekta gāzu piesaistījumi Savienībā visu laiku pieaugtu, vienlaikus nodrošinot, ka tiek saglabāts to pastāvīgums. Attiecīgā gadījumā varētu būt vajadzīgi tehniski risinājumi, piemēram, bioenerģija ar oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu ("BECCS"), kā arī dabā balstīti risinājumi CO₂ emisiju uztveršanai un uzglabāšanai. Konkrētāk, individuālie lauksaimnieki, zemes un mežu īpašnieki vai meža apsaimniekotāji ir jāmudina uzkrāt savā zemē un mežos vairāk oglekļa, prioritāti piešķirot uz ekosistēmām balstītām pieejām un biodaudzveidībai draudzīgai praksei, piemēram, dabai pietuvinātai mežsaimniecības praksei, platību atstāšanai atmatā, mežu oglekļa uzkrājumu atjaunošanai, agromežsaimniecības tvēruma paplašināšanai, oglekļa sekvēstrēšanai augsnē un mitrāju atjaunošanai, kā arī citiem inovatīviem risinājumiem. Ar šādiem stimuliem arī tiktu veicināta klimata pārmaiņu mazināšana un vispārējs emisiju samazinājums visos bioekonomikas sektoros, tostarp ilgliegtam nocirstas koksnes produktu izmantojuma ceļā, pilnībā ievērojot ekoloģiskos principus, kas veicina biodaudzveidību un aprites ekonomiku. Vajadzētu būt iespējai apsvērt iespēju izveidot procedūru ilgtspējīgu oglekļa uzglabāšanas produktu iekļaušanai Regulas (ES) 2018/841 darbības jomā ar šo grozošo regulu ieviestās izskatīšanas ietvaros, nodrošinot saderību ar citiem Savienības mērķiem vides jomā, kā arī IPCC vadlīnijām.
- (25) Ņemot vērā to, cik svarīgi ir sniegt finansiālu atbalstu zemes un meža īpašniekiem vai apsaimniekotājiem, lai sasniegtu šajā grozošajā regulā noteiktos mērķrādītājus, Komisijai, novērtējot jaunāko paziņoto integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu atjauninājumu projektus saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1999, būtu jānodrošina, ka finansiālais atbalsts, tostarp attiecīgā to ieņēmumu daļa, kas gūti, izsolot ES ETS kvotas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, un kas tiek izmantoti ZIZIMM, tiek novirzīts rīcībpolitikām un pasākumiem, kas ir īpaši pielāgoti, lai sasniegtu šajā grozošajā regulā noteiktos dalībvalstu budžetus un mērķrādītājus. Savā novērtējumā Komisijai būtu jāpievērš īpaša uzmanība uz ekosistēmām balstītu pieeju veicināšanai un vajadzībai nodrošināt siltumnīcefekta gāzu papildu piesaistījumu pastāvīgumu, ņemot vērā spēkā esošos tiesību aktus.
- (26) Savienības 2030. gada mērķrādītāja noteikšana ir balstīta uz dalībvalstu paziņotajiem inventarizācijas datiem par 2016., 2017. un 2018. gadu. Ir ļoti svarīgi, lai iesniegtie inventarizācijas ziņojumi būtu noturīgi. Tāpēc gadījumā, ja neto piesaistījumi 2016., 2017. un 2018. gadā ir ievērojami samazinājušies, būtu jāverificē dalībvalstu piemērotā metodika. Saskaņā ar pārredzamības principu un lai vairotu uzticēšanos ziņošanā vērojamam progresam, minētās verificēšanas rezultāti būtu jā dara publiski pieejami. Pamatojoties uz minēto verificēšanu, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi, lai nodrošinātu, ka Savienība turpina virzīties uz 310 Mt neto piesaistījuma mērķrādītāja sasniegšanu.

- (27) Lai dalībvalstīm noteiktu trajektoriju 2026.–2029. gada periodam, Komisijai būtu jāveic visaptveroša izskatīšana, kurā tā verificētu siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datus par 2021., 2022. un 2023. gadu. Minētajā nolūkā 2025. gadā būtu jāveic visaptveroša izskatīšana līdztekus visaptverošajai izskatīšanai, kas Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 38. pantu jāveic 2027. un 2032. gadā.
- (28) Regulas (ES) 2018/841 II pielikumā noteiktās vērtības katrai dalībvalstij attiecībā uz koku vainagu projekciju būtu jāsaskaņo ar vērtībām, kas paziņotas UNFCCC, vai paredzamiem minēto vērtību atjauninājumiem.
- (29) Sakarā ar to, ka šīs grozošās regulas rezultātā tiek ieviesti mērķrādītāji, kas balstīti uz ziņošanu, siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumi ir jāaplēš ar lielāku precizitāti. Turklāt ES biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam, Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojums “Stratēģija “No lauka līdz galdam”. Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā”, Jaunā ES Meža stratēģija 2030. gadam, ES Augsnes stratēģija 2030. gadam, Komisijas 2021. gada 15. decembra paziņojums “Ilgtspējīgi oglekļa aprites cikli”, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 ⁽¹⁶⁾ un Komisijas 2021. gada 24. februāra paziņojums “Ceļā uz klimatnoturīgu Eiropu: jaunā ES Klimatadaptācijas stratēģija” prasa pastiprinātu zemes monitoringu, tādējādi palīdzot aizsargāt un palielināt dabā balstītu oglekļa piesaistījumu noturību visā Savienībā. Emisiju un piesaistījumu monitorings un ziņošana ir jāuzlabo, attiecīgā gadījumā izmantojot modernas tehnoloģijas, kas pieejamas saskaņā ar Savienības programmām, piemēram, *Copernicus*, un digitālos datus, kas savākti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, īstenojot divējādo – zaļo un digitāli inovatīvo – pārkārtošanos.
- (30) Būtu jāievieš noteikumi, kas reglamentē kartēšanu un gan monitoringu uz vietas, gan tālzipētes monitoringu, lai dalībvalstīm būtu ģeogrāfiski skaidra informācija, kas dotu iespēju apzināt prioritāros apgabalus, kuriem piemīt potenciāls dot ieguldījumu klimatnīcībā. Monitoringa, ziņošanas un verificēšanas vispārējās uzlabošanas ietvaros siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskatu uzlabošanas nolūkā darbu vajadzētu koncentrēt arī uz darbības un emisijas faktoru datubāzu saskaņošanu un pilnveidošanu.
- (31) Tā kā šīs regulas mērķus, jo īpaši – mērķi, ņemot vērā Regulu (ES) 2021/1119, pielāgot dalībvalstu saistības ZIZIMM sektorā, kuras palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas mērķrādītāju 2021.–2030. gada periodam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (32) Tāpēc Regula (ES) 2018/841 un Regula (ES) 2018/1999 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2018/841 groza šādi:

- 1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Priekšmets

Šī regula nosaka noteikumus par šādiem aspektiem:

- a) dalībvalstu saistības zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības (“ZIZIMM”) sektorā, ar kurām palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un nodrošināt, ka tiek izpildīts Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītājs 2021.–2025. gada periodam;

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

- b) ZIZIMM sektorā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu uzskaitē un pārbaude, vai dalībvalstis izpilda a) apakšpunktā minētās 2021.–2025. gada perioda saistības;
 - c) Savienības mērķrādītājs 2030. gadam attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ZIZIMM sektorā;
 - d) dalībvalstu mērķrādītāji attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ZIZIMM sektorā 2026.–2030. gada periodam.”;
- 2) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro šīs regulas I pielikuma A iedaļā uzskaitīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko ziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1999 (*) 26. panta 4. punktu un kas 2021.–2025. gada periodā radušies dalībvalstu teritorijās jebkurā no šīm zemes uzskaites kategorijām:

- a) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir aramzeme, zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par meža zemi (“apmežota zeme”);
- b) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas pārveidota par aramzemi, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi (“atmežota zeme”);
- c) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda no šāda veida zemēm (“apsaimniekota aramzeme”):
 - i) aramzeme, kas paliek aramzeme;
 - ii) zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par aramzemi;
 - iii) aramzeme, kas pārveidota par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;
- d) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda no šāda veida zemēm (“apsaimniekoti zālāji”):
 - i) zālāji, kas paliek zālāji;
 - ii) aramzeme, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par zālājiem;
 - iii) zālāji, kas pārveidoti par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;
- e) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas paliek meža zeme (“apsaimniekota meža zeme”);
- f) ja dalībvalsts ir Komisijai līdz 2020. gada 31. decembrim paziņojusi par nodomu apsaimniekotus mitrājus iekļaut savu saistību tvērumā saskaņā ar šīs regulas 4. panta 1. punktu – zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda no šāda veida zemēm (“apsaimniekoti mitrāji”):
 - mitrāji, kas paliek mitrāji,
 - apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par mitrājiem,
 - mitrāji, kas pārveidoti par apdzīvotām teritorijām vai citu zemi.

2. Šo regulu piemēro arī šīs regulas I pielikuma A iedaļā norādīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko ziņo saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 26. panta 4. punktu un kas dalībvalstu teritorijās 2026.–2030. gada periodā rodas jebkurā no šīm zemes ziņošanas kategorijām vai sektoriem:

- a) meža zeme;
- b) aramzeme;
- c) zālāji;
- d) mitrāji;
- e) apdzīvotas teritorijas;
- f) cita zeme;
- g) nocirstas koksnes produkti;

- h) citi;
- i) atmosfēriskie nosēdumi;
- j) slāpekļa izskalošanās un notece.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp.).”;

3) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 9) punktu aizstāj ar šādu:

“9) “dabiski traucējumi” ir jebkādi neantropogēniski notikumi vai apstākļi, kuri izraisa ievērojamas emisijas ZIZIMM sektorā un kuru norise ir ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles, un kuru ietekmi uz emisijām šī dalībvalsts pat pēc šo notikumu vai apstākļu rašanās objektīvi nespēj ievērojami ierobežot;”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“11) “klimata pārmaiņas” ir ar cilvēka darbību tieši vai netieši izskaidrojamas klimata pārmaiņas, kas izmaina Zemes atmosfēras sastāvu un kas papildus dabiskajam klimata mainīgumam novērotas salīdzināmos laika periodos.”;

4) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Saistības un mērķrādītāji

1. Katra dalībvalsts, ņemot vērā 12., 13. un 13.a pantā paredzētās elastības iespējas, nodrošina, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz siltumnīcefekta gāzu piesaistījumus, ko aprēķina kā kopējo emisiju un kopējo piesaistījumu summu tās teritorijā visās 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

2. Savienības 2030. gada mērķrādītājs attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ir 310 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta, kas ir II.a pielikuma D ailē doto dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu neto emisiju un piesaistījumu vērtību summa 2030. gadā, un tā pamatā ir 2020. gadā iesniegto par 2016., 2017. un 2018. gadu apkopoto siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējās vērtības.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka, ņemot vērā 12. un 13.b pantā paredzētās elastības iespējas, siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summa tās teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a) līdz j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās, kas attiecībā uz 2030. gadu paziņota tās 2032. gadā iesniegtajā siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskatā, salīdzinājumā ar tās siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējām vērtībām par 2016., 2017. un 2018. gadu, kas iesniegtas 2032. gadā, attiecībā uz 2030. gadu nepārsniedz mērķrādītāju, kas attiecīgajai dalībvalstij noteikts II.a pielikuma C ailē.

4. Katra dalībvalsts nodrošina, ka starpību summa katram gadam 2026.–2029. gada periodā starp šādiem punktiem nepārsniedz 2026.–2029. gada budžetu:

a) tās siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem tās teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a) līdz j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās; un

b) tās 2032. gadā iesniegto siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu.

2026.–2029. gada budžetu nosaka kā summu, ko minētajai dalībvalstij veido starpību summa par katru gadu 2026.–2029. gada periodā starp:

- a) gada siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes robežvērtībām minētajiem gadiem, kas noteiktas, pamatojoties uz lineāru trajektoriju virzībā uz 2030. gadu; un
- b) tās 2025. gadā iesniegto siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu.

Dalībvalsts lineārā trajektorija sākas 2022. gadā ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu, un tās beigu punkts attiecībā uz 2030. gadu ir vērtība, ko iegūst, vērtību, kura minētajai dalībvalstij ir noteikta II.a pielikuma C ailē, pieskaitot siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējai vērtībai par 2016., 2017. un 2018. gadu.

2026.–2029. gada budžetu nosaka, pamatojoties uz 2025. gadā iesniegtajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem, un atbilstību šim budžetam novērtē, pamatojoties uz 2032. gadā iesniegtajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem, balstoties uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu lineāro trajektoriju katrai dalībvalstij, katram gadam 2026.–2029. gada periodā nosaka ikgadējas robežvērtības CO₂ ekvivalenta tonnās. Minēto nacionālo trajektoriju pamatā ir katras dalībvalsts par 2021., 2022. un 2023. gadu ziņotie vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs regulas 16.a pantā. Minēto īstenošanas aktu vajadzībām Komisija visaptveroši izskata jaunākos nacionālās inventarizācijas datus, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 26. panta 4. punktu.

6. Pieņemot rīcībpolitikas, lai izpildītu savas saistības, sasniegtu mērķrādītājus un ievērotu budžetu, kā minēts šajā pantā, dalībvalstis apsver nepieciešamību nodrošināt, lai pārkārtošanās noritētu godīgi un sociāli taisnīgi attiecībā pret visiem. Komisija var izdot norādījumus, kas minētajā sakarā palīdz dalībvalstīm.”;

- 5) regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katra dalībvalsts sagatavo un uztur uzskaiti, kurā pareizi atspoguļo emisijas un piesaistījumus, kas rodas 2. pantā minētajās zemes uzskaites kategorijās. Dalībvalstis nodrošina, ka to uzskaitē un citi dati, kas sniegti saskaņā ar šo regulu, ir pareizi, pilnīgi, konsekventi, publiski pieejami, salīdzināmi un pārredzami. Dalībvalstis emisijas apzīmē ar plusa zīmi (+) un piesaisti ar mīnusa zīmi (-).”;

- 6) regulas 6. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Emisijas un piesaistījumus, kas radušies apmežotā zemē un atmežotā zemē, dalībvalstis uzskaita kā kopējās emisijas un kopējos piesaistījumus katrā gadā 2021.–2025. gada periodā.

2. Atkāpjoties no 5. panta 3. punkta un ne vēlāk kā 2025. gadā, ja zeme pēc izmantojuma ir no aramzemes, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citas zemes pārveidota par meža zemi, dalībvalsts 30 gadus pēc minētās pārveides dienas var šādas zemes kategorizāciju no “zeme, kas pārveidota par meža zemi” mainīt uz “meža zeme, kas paliek meža zeme”, ja šādas izmaiņas ir pienācīgi pamatotas, pamatojoties uz IPCC vadlīnijām.”;

- 7) regulas 7. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā aramzemē radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuri apsaimniekotā aramzemē radušies tās 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.

2. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotos zālajos radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuri apsaimniekotos zālajos radušies tās 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.

3. 2021.–2025. gada periodā katra dalībvalsts, kas savās saistībās iekļauj apsaimniekotus mitrājus, uzskaita apsaimniekotos mitrājos radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies minētajā periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuras apsaimniekotos mitrājos radušies tās 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.”;

8) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā meža zemē radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, attiecīgās dalībvalsts meža referenes līmeni reizinot ar pieci.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis Komisijai līdz 2018. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu iesniedz savus valsts mežsaimniecības uzskaites plānus, arī ierosināto meža referenes līmeni. Valsts mežsaimniecības uzskaites plānā ietver visus IV pielikuma B iedaļā norādītos elementus, un to publisko, arī internetā.”;

c) panta 7.–10. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Ja, balstoties uz tehniskajiem novērtējumiem, kas veikti saskaņā ar 6. punkta pirmo daļu, un attiecīgā gadījumā tehniskajiem ieteikumiem, kas izdoti saskaņā ar 6. punkta otro daļu, tas vajadzīgs, dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu Komisijai paziņo pārskatītos ierosinātos meža referenes līmeņus. Ierosinātos meža referenes līmeņus, ko tai paziņojušas dalībvalstis, Komisija publicē.

8. Balstoties uz dalībvalstu iesniegtajiem ierosinātajiem meža referenes līmeņiem, uz tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu, un attiecīgā gadījumā uz pārskatītajiem ierosinātajiem meža referenes līmeņiem, kas iesniegti saskaņā ar šā panta 7. punktu, Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža referenes līmeņus, kas dalībvalstīm jāpiemēro 2021.–2025. gada periodā.

9. Ja dalībvalsts Komisijai savus meža referenes līmeņus neiesniedz līdz termiņiem, kas norādīti šā panta 3. punktā un attiecīgā gadījumā šā panta 7. punktā, Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža referenes līmeni, kas minētajai dalībvalstij piemērojams 2021.–2025. gada periodā, balstoties uz jebkādu tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu.

10. Šā panta 8. un 9. punktā minētos deleģētos aktus attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu pieņem līdz 2020. gada 31. oktobrim.”;

9) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. 2021.–2025. gada perioda beigās dalībvalstis no savas apmežotās zemes un apsaimniekotās meža zemes uzskaites var izslēgt siltumnīcefekta gāzu emisijas no dabiskiem traucējumiem, kas pārsniedz vidējās emisijas, kuras 2001.–2020. gadam periodā radušās dabisku traucējumu dēļ, no kurām izslēgtas statistiski anomālas vērtības (“fona līmenis”). Minēto fona līmeni aprēķina saskaņā ar šo pantu un VI pielikumu.”;

b) panta 2. punkta b) apakšpunktā gadskaitli “2030” aizstāj ar “2025”;

10) regulas 11., 12. un 13. pantu aizstāj ar šādiem:

“11. pants

Elastības iespējas un pārvaldība

1. Dalībvalsts var izmantot:

a) 12. pantā izklāstītās vispārējās elastības iespējas; un

b) lai izpildītu saistības, sasniegtu mērķrādītāju un ievērotu budžetu, kas noteikts saskaņā ar 4. pantu, 13. un 13. b) pantā izklāstītās elastības iespējas.

Somija papildus pirmajā daļā minētajām elastības iespējām var izmantot papildu kompensāciju saskaņā ar 13.a pantu.

2. Ja dalībvalsts neizpilda Regulas (ES) 2018/1999 26. pantā noteiktās monitoringa prasības, saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. pantu noteiktais centrālais administrators ("centrālais administrators") attiecīgajai dalībvalstij uz laiku aizliedz pārskaitīt daudzumus saskaņā ar šīs regulas 12. panta 2. punktu vai izmantot elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi saskaņā ar šīs regulas 13. pantu. Komisija var minētajai dalībvalstij arī sniegt papildu tehnisko atbalstu.

12. pants

Vispārējās elastības iespējas

1. Ja 2021.–2025. gada periodā kopējās emisijas dalībvalstī pārsniedz kopējos piesaistījumus vai ja 2026.–2030. gada periodā starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un saistībām, mērķrādītāju vai budžetu, kas minētajai dalībvalstij noteikti saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, ir pozitīva un minētā dalībvalsts ir izvēlējusies izmantot savu elastības iespēju un ir pieprasījusi dzēst ikgadējos emisiju iedaļes apjomus saskaņā ar Regulu (ES) 2018/842, dzēsto emisiju iedaļes apjomu daudzumu ņem vērā attiecībā uz saskaņā ar šīs regulas 4. pantu noteikto dalībvalsts saistību izpildi, minētajā pantā noteiktā mērķrādītāja sasniegšanu vai minētajā pantā noteiktā budžeta ievērošanu.

2. Ciktāl 2021.–2025. gada periodā kopējie piesaistījumi dalībvalstī pārsniedz kopējās emisijas vai 2026.–2030. gada periodā starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un saistībām, mērķrādītāju vai budžetu, kas minētajai dalībvalstij noteikti saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, ir negatīva, un pēc tam, kad atskaitīts jebkurš daudzums, kas ņemts vērā saskaņā ar Regulas (ES) 2018/842 7. pantu, minētā dalībvalsts atlikušo piesaistījumu daudzumu var pārskaitīt citai dalībvalstij. Pārskaitīto daudzumu ņem vērā, novērtējot, vai saņēmēja dalībvalsts ir attiecīgi izpildījusi saistības, sasniegusi mērķrādītāju vai ievērojusi budžetu, kas noteikti saskaņā ar šīs regulas 4. pantu.

3. Lai izvairītos no dubultas uzskaites, tos neto piesaistījumu daudzumus, kas ņemti vērā saskaņā ar Regulas (ES) 2018/842 7. pantu, atskaita no daudzuma, kas minētajai dalībvalstij pieejams pārskaitīšanai citai dalībvalstij saskaņā ar šā panta 2. punktu.

4. Ieņēmumi, kas gūti no pārskaitījumiem saskaņā ar 2. punktu, vai to finansiālās vērtības ekvivalents dalībvalstīm būtu jāizmanto cīņai pret klimata pārmaiņām Savienībā vai trešās valstīs. Dalībvalstis informē Komisiju par visām darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo punktu, un publisko šo informāciju viegli piekļūstamā formā.

5. Jebkurš pārskaitījums saskaņā ar 2. punktu var notikt sakarā ar siltumnīcefekta gāzu mazināšanas projektu vai programmu, ko īsteno pārdevēja dalībvalsts un atlīdzina saņēmēja dalībvalsts, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubulta uzskaitē un tiek nodrošināta izsekojamība.

13. pants

Elastības iespēja attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi

1. Ja kādas dalībvalsts kopējās emisijas 2021.–2025. gada periodā pārsniedz kopējos piesaistījumus 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās, kas uzskaitītas saskaņā ar šo regulu, minētā dalībvalsts, lai izpildītu 4. panta 1. punktu, var izmantot šajā pantā noteikto elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi.

2. Ja 8. panta 1. punktā minētā aprēķina rezultāts attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu ir pozitīvs skaitlis, attiecīgajai dalībvalstij ir tiesības minētā aprēķina rezultātam atbilstošās emisijas kompensēt, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) dalībvalsts savā stratēģijā, kas iesniegta saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 15. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka meži ar piesaistītāju un krātuvju funkciju tiek attiecīgi saglabāti vai uzlaboti, kā arī informāciju par šādu pasākumu ietekmi uz attiecīgiem vidiskajiem mērķiem, tostarp arī biodaudzveidības saglabāšanu un pielāgošanos dabiskiem traucējumiem; un

- b) kopējās emisijas Savienībā 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz kopējos piesaistījumus šīs regulas 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

Novērtējot, vai Savienībā kopējās emisijas pārsniedz kopējos piesaistījumus, kā minēts šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, Komisija nodrošina, ka dalībvalstis novērš dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā vai 9. panta 2. punktā.

3. Šā panta 2. punktā minētā kompensācija var attiekties tikai uz piesaistītājiem, kas attiecībā uz minētās dalībvalsts meža references līmeni uzskaitīti kā emisijas, un 2021.–2025. gada periodā tā nepārsniedz 50 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kompensācijas apjoma, kas noteikts VII pielikumā.

4. Dalībvalstis Komisijai iesniedz pierādījumus par dabisko traucējumu ietekmi, kas aprēķināta saskaņā ar VI pielikumu, un informāciju par pasākumiem, ko tās plāno pieņemt nolūkā novērst vai mazināt līdzīgu ietekmi nākotnē, lai varētu pretendēt uz kompensāciju par atlikušajiem piesaistītājiem, kas attiecībā uz to meža references līmeni uzskaitīti kā emisijas, līdz VII pielikumā 2021.–2025. gada periodam noteiktajam maksimālajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis. Gadījumos, kad pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo neizmantojamas kompensācijas apmēru, kompensāciju proporcionāli sadala attiecīgajām dalībvalstīm. Komisija dalībvalstu iesniegtos pierādījumus dara publiski pieejamus.”;

- 11) regulā iekļauj šādus pantus:

“13.a pants

Papildu kompensācija

1. Somija 2021.–2025. gada periodā var kompensēt papildus līdz 5 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta emisiju, kas uzskaitītas zemes uzskaites kategorijās “apsaimniekota meža zeme”, “atmežota zeme”, “apsaimniekota aramzeme” un “apsaimniekoti zālāji”, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) Somija savā stratēģijā, kas iesniegta saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 15. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka meži ar piesaistītāju un krātuvju funkciju tiek attiecīgi saglabāti vai uzlaboti;
- b) kopējās emisijas Savienībā 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz kopējos piesaistījumus šīs regulas 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

Novērtējot, vai Savienībā kopējās emisijas pārsniedz kopējos piesaistījumus, kā minēts šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, Komisija nodrošina, ka dalībvalstis novērš dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. un 13. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā vai 9. panta 2. punktā.

2. Papildu kompensāciju izmanto tikai šādām vajadzībām:

- a) tā apmēra kompensēšana, kas pārsniedz Somijai 2021.–2025. gada periodā pieejamo elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekoto meža zemi saskaņā ar 13. pantu;
- b) to emisiju kompensēšana, ko radījusi vēsturiskā meža zemes pārveide par jebkādas citas zemes izmantojuma kategorijas zemi, kura notikusi ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī;
- c) apmērs, kas nepieciešams 4. panta izpildei.

3. Papildu kompensāciju nevar pārskaitīt saskaņā ar šīs regulas 12. pantu vai Regulas (ES) 2018/842 7. pantu.

4. Visas neizmantojamas papildu kompensācijas no 5 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta, kas minēti 1. punktā, anulē.

5. Centrālais administrators izpilda šā panta 2. punkta a) apakšpunkta un 3. un 4. punkta mērķiem nepieciešamās darbības Savienības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 40. pantu (“Savienības reģistrs”).

13.b pants

Zemes izmantojuma mehānisms 2026.–2030. gada periodam

1. Ja ir sasniegts 4. panta 2. punktā minētais Savienības mērķrādītājs, Savienības reģistrā izveido zemes izmantojuma mehānismu, kas atbilst daudzumam līdz 178 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta. Zemes izmantojuma mehānisms ir pieejams papildus 12. pantā paredzētajām elastības iespējām.

2. Ja 2026.–2030. gada periodā pēc tam, kad dalībvalsts ir darījusi visu iespējamo, lai ņemtu vērā visus tai adresētos Komisijas atzinumus saskaņā ar 13.d pantu, starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a) līdz j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās un attiecīgo mērķrādītāju, kas minētajai dalībvalstij noteikts saskaņā ar 4. panta 3. punktu, vai budžetu, kas minētajai dalībvalstij noteikts saskaņā ar 4. panta 4. punktu, ir pozitīva, uzskaitīta un ziņota saskaņā ar šo regulu, minētā dalībvalsts var tai saskaņā ar 4. panta 3. punktu noteiktā mērķrādītāja vai tai saskaņā ar 4. panta 3. punktu noteiktā budžeta sasniegšanai izmantot šajā pantā paredzēto mehānismu.

3. Ja 2. punktā minētā viena vai abu aprēķinu rezultāts attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu ir pozitīvs skaitlis, dalībvalstij ir tiesības izmantot šajā pantā noteikto mehānismu, lai kompensētu neto emisijas vai neto piesaistījumus – vai abus –, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret minētajai dalībvalstij saskaņā ar 4. panta 3. punktu noteikto mērķrādītāju vai attiecībā pret minētajai dalībvalstij saskaņā ar 4. panta 4. punktu noteikto budžetu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) dalībvalsts savā atjauninātajā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā, kas iesniegts saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 14. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka zeme ar piesaistītāju un krātuves funkciju tiek attiecīgi saglabāta vai uzlabota, un mazināt zemes neaizsargātību pret dabiskiem traucējumiem;
- b) dalībvalsts ir izsmēlusi elastības iespēju, kas pieejama saskaņā ar šīs regulas 12. panta 1. punktu;
- c) starpība starp visu siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu gada summu Savienības teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a) līdz j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās un Savienības mērķrādītāju, kas ir neto piesaistījumi 310 miljonu tonnu CO₂ ekvivalenta apmērā, 2030. gadā ir negatīva.

Novērtējot, vai Savienībā ir izpildīts nosacījums, kas minēts šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, Komisija iekļauj līdz 30 %, bet ne vairāk kā 20 Mt CO₂ ekvivalenta no neizmantotā pārpalikuma dalībvalstu saistībām saskaņā ar 4. panta 1. punktu no 2021.–2025. gada perioda, ja viena vai vairākas dalībvalstis iesniedz Komisijai pierādījumus par dabiskajiem traucējumiem saskaņā ar šā panta 5. punktu. Komisija pārlicinās, ka dalībvalstis nepieļauj dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā.

4. Šā panta 3. punktā minētā kompensācija 2026.–2030. gada periodā nedrīkst pārsniegt 50 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kompensācijas apjoma, kas noteikts VII pielikumā.

5. Dalībvalstis Komisijai iesniedz pierādījumus par dabisko traucējumu ietekmi, kas aprēķināta saskaņā ar VI pielikumu, lai varētu pretendēt uz kompensāciju par neto emisijām vai neto piesaistījumiem, vai abiem, kas attiecībā uz minētajām dalībvalstīm saskaņā ar 4. panta 3. punktu noteiktajiem mērķrādītājiem vai attiecībā uz minētajām dalībvalstīm saskaņā ar 4. panta 4. punktu noteikto budžetu uzskaitīti kā emisijas, līdz VII pielikumā 2026.–2030. gada periodam noteiktajam maksimālajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis. Ja pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo neizmantotās kompensācijas apmēru, minēto neizmantoto kompensāciju proporcionāli sadala attiecīgajām dalībvalstīm.

6. Dalībvalstīm ir tiesības kompensēt neto emisijas vai neto piesaistījumus, vai abus, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret mērķrādītājiem, kuri minētajām dalībvalstīm noteikti saskaņā ar 4. panta 3. punktu, vai attiecībā pret budžetu, kas minētajām dalībvalstīm noteikts saskaņā ar 4. panta 4. punktu, līdz VII pielikumā 2021.–2030. gada periodam noteiktajam maksimālajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis, pēc tam, kad ir ņemts vērā 13. panta 4. punkts un šā panta 5. punkts, ar noteikumu, ka minētās dalībvalstis:

- a) ir izsmēlušas elastības iespējas, kas pieejamas saskaņā ar 12. panta 1. punktu un šā panta 3. un 5. punktu; un

b) ir iesniegušas Komisijai pierādījumus vai nu par:

- i) klimata pārmaiņu ilgtermiņa ietekmi, kas izraisa emisiju pārsniegumu vai piesaistītāju sarukšanu ārpus to kontroles; vai arī
- ii) to, ka salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju to apsaimniekotajā zemes platībā ir ārkārtīgi liela organisko augšņu īpatsvara ietekme, kas novedusi pie emisiju pārsnieguma, ja minētā ietekme ir saistāma ar zemes apsaimniekošanas praksi, kas izmantota pirms Lēmuma Nr. 529/2013/ES stāšanās spēkā;

c) savos jaunākajos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 14. pantu, ir iekļāvušas konkrētus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka visa zeme ar piesaistītāja un krātuves funkciju tiek attiecīgi saglabāta vai uzlabota, un mazināt zemes neaizsargātību pret klimata pārmaiņu izraisītiem ekosistēmu traucējumiem.

7. Šā panta 6. punktā minētais kompensācijas apjoms Savienībai kopumā nepārsniedz 50 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta. Ja pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo kompensācijas maksimālo apmēru, kompensāciju proporcionāli sadala attiecīgajām dalībvalstīm.

8. Pierādījumi, kas minēti 6. punkta b) apakšpunkta i) punktā, ietver kvantitatīvu novērtējumu par ietekmi uz neto emisijām vai neto piesaistījumiem, kura izteikta miljonos tonnu CO₂ ekvivalenta skartajā platībā, un balstās uz salīdzināmiem un uzticamiem kvantitatīviem indeksiem, ģeogrāfiski skaidri noteiktiem datiem un labākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem. Minēto indeksu, datu un pierādījumu pamatā ir novērotās izmaiņas, kas aptver vismaz 2001.–2025. gada periodu, un zinātniski pārskatītas prognozes un novērojumi par 2026.–2030. gada periodu. Minētie indeksi, dati un pierādījumi atspoguļo tādu ZIZIMM sektoram būtisko klimata raksturlielumu fona izmaiņas vidējā termiņā vai ilgtermiņā kā arīditāte, vidējā temperatūra, vidējais nokrišņu daudzums, salnas dienas un meteoroloģiskā vai augsnes mitruma sausuma ilgums.

9. Pierādījumi, kuri minēti 6. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, ietver pamatojumu, kas apliecina, ka organisko augšņu īpatsvars apsaimniekotajā zemes platībā attiecīgajā dalībvalstī pārsniedz Savienības vidējo īpatsvaru 2030. gadā. Pierādījumi ietver kvantitatīvu, miljonos tonnu CO₂ ekvivalenta izteiktu analīzi par paziņotajām emisijām, kas radušās sakarā ar pagātnē izraisītām sekām attiecībā uz apsaimniekotām organiskām augsnēm, pamatojoties uz pārskatītiem novērojumiem par 2026.–2030. gada periodu, salīdzināmiem un uzticamiem ģeogrāfiski skaidri noteiktiem datiem un labākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem, jo īpaši par līdzīgām vietām attiecīgajā dalībvalstī. Pierādījumiem arī pievieno aprakstu par esošajā brīdī īstenotajiem rīcībpolitikas pasākumiem, kas mazina pagātnē izraisīto seku negatīvo ietekmi uz apsaimniekotām organiskām augsnēm.

10. Līdz 2024. gada 12. maijam Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka šā panta 6. punkta b) apakšpunktā minēto pierādījumu struktūru, formātu, tehniskos aspektus un iesniegšanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 16.a pantā.

11. Komisija 6. punkta b) apakšpunktā minētos dalībvalstu iesniegtos pierādījumus dara publiski pieejamus, un ja pēc tam, kad ir pārbaudīta no minētās dalībvalsts saņemtā informācija, Komisija uzskata, ka minētā informācija ir nepietiekami pamatota vai nesamērīga, tā var pieprasīt dalībvalstij iesniegt papildu pierādījumus.

13.c pants

Pārvaldība

Ja 2032. gadā veiktās visaptverošās izskatīšanas rezultātā Komisija konstatē, ka, ņemot vērā elastības iespējas, kas izmantotas saskaņā ar 12. un 13.b pantu, nav ievērots 4. panta 4. punktā minētais 2026.–2029. gada budžets, saskaņā ar pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 15. pantu, siltumnīcefekta gāzu neto emisiju rādītājam, ko attiecīgā dalībvalsts ziņojusi 2030. gadā, pieskaita daudzumu, kas vienāds ar siltumnīcefekta gāzu neto emisiju pārsniegumu CO₂ ekvivalenta tonnās, reizinātu ar koeficientu 1,08.

13.d pants

Korektīvā rīcība

1. Ja Komisija ikgadējā novērtējumā, ko veic saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 29. pantu, konstatē, ka dalībvalsts negūst pietiekamu progresu virzībā uz tā mērķrādītāja sasniegšanu, kurš tai noteikts saskaņā ar šīs regulas 4. panta 3. punktu, ņemot vērā trajektoriju un budžetu, kas noteikts saskaņā ar šīs regulas 4. panta 4. punktu, kā arī elastības iespējas saskaņā ar šo regulu, minētā dalībvalsts trīs mēnešu laikā iesniedz Komisijai korektīvās rīcības plānu, kurā iekļauj:

- a) detalizētu paskaidrojumu par to, kāpēc nav panākts pietiekams progress;
- b) novērtējumu par to, kā Savienības finansējums ir atbalstījis tās centienus izpildīt savu mērķrādītāju un budžetu un kā tā plāno izmantot šādu finansējumu, lai virzītos uz to izpildīšanu;
- c) papildu darbības, kas papildina minētās dalībvalsts integrēto nacionālo enerģētikas un klimata plānu saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1999 vai pastiprina tā īstenošanu un ko tā īsteno, lai izpildītu mērķrādītāju, kas tai noteikts saskaņā ar 4. panta 3. punktu, vai budžetu, kas tai noteikts saskaņā ar 4. panta 4. punktu, izmantojot iekšzemes rīcībpolitikas un pasākumus un īstenojot Savienības rīcību, kam pievienots detalizēts novērtējums, kura pamatā attiecīgā gadījumā ir kvantitatīvi dati, par plānotajiem siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem, ko minētās darbības radītu;
- d) stingru šo pasākumu īstenošanas grafiku, kas dos iespēju novērtēt ikgadējo īstenošanas progresu.

Ja dalībvalsts ir izveidojusi valsts klimata padomdevēju struktūru, tā var lūgt padomu minētajai struktūrai, lai noteiktu c) apakšpunktā minētās nepieciešamās darbības.

2. Eiropas Vides aģentūra saskaņā ar savu gada darba programmu palīdz Komisijai novērtēt visus šādus korektīvās rīcības plānus.

3. Komisija var sniegt atzinumu par saskaņā ar 1. punktu iesniegto korektīvās rīcības plānu robustumu un tādā gadījumā to dara četru mēnešu laikā pēc minēto plānu saņemšanas. Attiecīgā dalībvalsts vislielākajā mērā ņem vērā Komisijas atzinumu un var attiecīgi pārskatīt savu korektīvās rīcības plānu. Ja attiecīgā dalībvalsts atzinumu vai būtisku tā daļu neņem vērā, tā sniedz Komisijai pamatojumu.

4. Katra dalībvalsts savu 1. punktā minēto korektīvās rīcības plānu un 3. punktā minēto pamatojumu dara publiski pieejamu. Komisija 3. punktā minēto atzinumu dara publiski pieejamu.”;

12) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 15. martam attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un līdz 2032. gada 15. martam attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu Komisijai iesniedz uz ikgadējām datu kopām balstītu izpildes ziņojumu, kurā iekļauj attiecīgā perioda kopējo emisiju un kopējo piesaistījumu bilanci par katru no 2. panta 1. punkta a)–f) apakšpunktā norādītajām zemes uzskaites kategorijām attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā norādītajām kategorijām attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu, ievērojot šajā regulā noteiktos uzskaites noteikumus.

Izpildes ziņojumā iekļauj šādu aspektu novērtējumu:

a) rīcībpolitikas un pasākumi attiecībā uz iespējamām pretrunām, tostarp vismaz ar citiem Savienības vidiskajiem mērķiem un stratēģijām, piemēram, tiem, kuri noteikti 8. vides rīcības programmā, kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā (ES) 2022/591 (*), ES Biodaudzveidības stratēģijā 2030. gadam un Komisijas 2018. gada 11. oktobra paziņojumā “Ilgspējīga bioekonomika Eiropai. Ekonomikas, sabiedrības un vides saistības stiprināšana”;

- b) kā dalībvalstis, pieņemot savas rīcībpolitikas un pasākumus ar mērķi izpildīt mērķrādītāju, kas tām noteikts saskaņā ar 4. panta 3. punktu, vai budžetu, kas tām noteikts saskaņā ar 4. panta 4. punktu, ciktāl tas ir būtiski, ir ņēmušas vērā principu “nenodari būtisku kaitējumu”;
- c) sinerģijas starp klimata pārmaiņu mīkstināšanu un pielāgošanos tām, tostarp rīcībpolitikas un pasākumi, ar ko mazināt zemes neaizsargātību pret dabiskiem traucējumiem un klimatu;
- d) sinerģijas starp klimata pārmaiņu mazināšanu un biodaudzveidību.

Izpildes ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj ziņas par nodomu izmantot 11. pantā minētās elastības iespējas un attiecīgos apjomus vai par šādu elastības iespēju izmantojumu un attiecīgajiem apjomiem. Dalībvalstis izpildes ziņojumus dara publiski pieejamus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 28. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2022/591 (2022. gada 6. aprīlis) par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2030. gadam (OV L 114, 12.4.2022., 22. lpp.);

b) pantā iekļauj šādus punktus:

“1.a Ja ir mainījusies dalībvalstu izmantotā metodika, Komisija var veikt metodoloģisku korekciju siltumnīcefekta gāzu emisiju inventarizācijas datiem, ko iesniegusi katra dalībvalsts un kas validēti saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 38. pantu. Neraugoties uz to, šādas metodoloģiskas korekcijas – nolūkā novērtēt atbilstību Savienības 2030. gada mērķrādītājam – neietekmē nedz 310 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta neto piesaistījumu vērtību, kas ir dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu (kt CO₂ ekvivalenta) vērtību summa 2030. gadā, kā noteikts II.a pielikuma D ailē, nedz arī mērķrādītājus, kas norādīti minētā pielikuma C ailē.

1.b Dalībvalstis, kas norāda savu nodomu izmantot 13.b panta 6. punktā minēto elastības iespēju, īpašās ziņojuma iedaļās apraksta pasākumus, kas veikti, lai mazinātu vai novērstu 13.b panta 6. punkta b) apakšpunktā minēto ietekmi, kā arī minēto pasākumu novēroto un paredzamo ietekmi.

1.c Komisija visaptveroši izskata šā panta 1. punktā paredzētos izpildes ziņojumus, lai novērtētu 4. panta izpildi.

Līdztekus minētajai visaptverošajai izskatīšanai Komisija novērtē, kā ir ņemts vērā princips “nenodari būtisku kaitējumu” saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu. Šajā sakarā Komisija pirms sava pirmā novērtējuma izdod norādījumus par to, kā princips “nenodari būtisku kaitējumu” piemērojams šīs regulas vajadzībām.”;

13) regulas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, lai šo regulu papildinātu ar noteikumiem par šādu darbību reģistrēšanu un precīzu izpildi Savienības reģistrā:

- a) emisiju un piesaistījumu daudzuma reģistrēšana katrā zemes uzskaites un ziņošanas kategorijā katrā dalībvalstī;
- b) jebkādu metodoloģisku korekciju izdarīšana, ko veic saskaņā ar 14. panta 1.a punktu;
- c) to elastības iespēju izmantošana, kas minētas 12., 13., 13.a un 13.b pantā; un
- d) izpildes novērtējums saskaņā ar 13.c pantu.”;

14) regulā iekļauj šādu pantu:

“16.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz ar Regulas (ES) 2018/1999 44. panta 3. punktu izveidotā Klimata pārmaiņu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

15) regulas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Pārskatīšana

1. Šo regulu pastāvīgi pārskata, ņemot vērā cita starpā:
 - a) starptautiskās norises;
 - b) centienus, kas veikti, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus; un
 - c) Savienības tiesību aktus, tostarp dabas atjaunošanas jomā.

Pamatojoties uz konstatējumiem ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar 14. panta 3. punktu, un rezultātiem, kuri gūti novērtējumā, kas veikts saskaņā ar 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai pamatojoties uz verifikāciju, kas veikta saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 37. panta 4.a punktu, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz priekšlikumus ar mērķi nodrošināt, ka tiek respektēta Savienības vispārējā 2030. gada siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu mērķrādītāja, kas noteikts saskaņā ar šīs regulas 4. panta 2. punktu, integritāte un mērķrādītāja devums Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā.

2. Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pirmās globālās izsvēršanas, par ko panākta vienošanās Parīzes nolīguma 14. pantā, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas darbību. Ziņojuma pamatā ir jaunākie pieejamie dati, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1999, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1119 (*) 4. panta 4. punkts. Ņemot vērā, ka Savienībā ir jāpanāk lielāki siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumi un piesaistījumi un sociāli taisnīga pārkārtošanās, un ņemot vērā vajadzību pēc papildu Savienības rīcībpolitikām un pasākumiem, ziņojums attiecīgā gadījumā ietver šādus elementus:

- a) novērtējums par 11. pantā minēto elastības iespēju ietekmi;
- b) novērtējums par šīs regulas devumu Regulā (ES) 2021/1119 noteiktā klimatneitralitātes mērķa un starpposma klimata mērķrādītāju sasniegšanā;
- c) novērtējums par šīs regulas devumu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā;
- d) novērtējums par šajā regulā noteikto pienākumu sociālo ietekmi un ietekmi uz nodarbinātību, tostarp uz dzimumu līdztiesību un darba apstākļiem, dalībvalstīs gan valsts, gan reģionālajā līmenī jebkurā no zemes kategorijām un sektoriem, uz ko attiecas 2. pants;
- e) novērtējums par starptautiskajā līmenī panākto progresu attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē Parīzes nolīguma 6. panta 2. un 4. punktu, un attiecīgā gadījumā priekšlikumi grozīt šo regulu, jo īpaši ar mērķi nepieļaut dubultu uzskaiti un piemērot attiecīgas korekcijas;

- f) novērtējums par pašreizējām tendencēm un nākotnes prognozēm attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem no aramzemes, zālājiem un mitrājiem un regulatīviem risinājumiem, kā nodrošināt minēto tendenču un prognožu saskaņotību ar mērķi panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju ilgtermiņa samazinājumus visos ekonomikas sektoros saskaņā ar Savienības klimatneitralitātes mērķi un Savienības starpposma klimata mērķrādītājiem, kas noteikti Regulā (ES) 2021/1119;
- g) pašreizējās tendences un nākotnes prognozes attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām tālāk uzskaitītajās ziņošanas kategorijās un regulatīvie risinājumi, kā nodrošināt minēto tendenču un prognožu saskaņotību ar mērķi panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju ilgtermiņa samazinājumus visos ekonomikas sektoros saskaņā ar Savienības klimatneitralitātes mērķi un Savienības starpposma mērķrādītājiem klimata jomā, kas noteikti Regulā (ES) 2021/1119:
- i) fermentācija gremošanas traktā;
 - ii) kūtsmēslu apsaimniekošana;
 - iii) rīsu audzēšana;
 - iv) lauksaimniecības augsnes;
 - v) plānota savannu dedzināšana;
 - vi) lauksaimniecisko atlieku dedzināšana uz lauka;
 - vii) kaļķošana;
 - viii) karbamīda uzklāšana;
 - ix) citu oglekli saturošu mēslošanas līdzekļu izmantošana;
 - x) citas.

Minētajā ziņojumā zinātniski pamatotā, uzticamā un pārredzamā veidā un lai nodrošinātu mežu ilgtermiņa noturību un pielāgotiespēju, attiecīgā gadījumā ņem vērā to, kāda ietekme ir meža vecuma struktūrai, arī tad, ja minētā ietekme ir saistīta ar īpašiem kara laika vai pēckara apstākļiem.

Pēc pienācīgas zinātniski pamatotas ziņošanas metodikas pieņemšanas un balstoties uz ziņošanu par progresu un pieejamo jaunāko zinātnisko informāciju, minētajā ziņojumā var arī novērtēt analīzes realizējamību un ietekmi attiecībā uz ziņošanas attiecināšanu uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem citos sektoros, piemēram, jūras un saldūdens vidē, kā arī attiecīgus regulatīvos risinājumus.

Pēc ziņojuma sagatavošanas un ņemot vērā, ka ir svarīgi, lai katrs sektors sniegtu taisnīgu devumu Savienības klimatneitralitātes mērķim un Savienības starpposma klimata mērķrādītājiem saskaņā ar Regulu (ES) 2021/1119, Komisija, kad tas ir lietderīgi, iesniedz leģislatīvo aktu priekšlikumus. Konkrētāk, minētajos priekšlikumos var noteikt Savienības un dalībvalstu mērķrādītājus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, pienācīgi ņemot vērā katras dalībvalsts jebkādu līdz 2030. gadam uzkrāto deficītu.

Eiropas Zinātniskā konsultatīvā padome klimata pārmaiņu jautājumos, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 401/2009 (***) 10.a pantu ("Konsultatīvā padome"), pēc savas iniciatīvas var sniegt zinātniskus ieteikumus vai sniegt ziņojumus par Savienības pasākumiem, klimata mērķrādītājiem, gada emisiju un piesaistījumu līmeņiem un elastības iespējām saskaņā ar šo regulu. Komisija ņem vērā attiecīgos Konsultatīvās padomes ieteikumus un ziņojumus, jo īpaši attiecībā uz turpmākiem pasākumiem, kuru mērķis ir vēl tālāka emisiju samazināšana un piesaistījumu palielināšana apakšsektoros, uz kuriem attiecas šī regula.

3. 12 mēnešu laikā pēc tam, kad stājies spēkā leģislatīvais akts par Savienības tiesisko regulējumu oglekļa piesaistījumu sertificēšanai, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespējamiem ieguvumiem un pretrunām, kas būtu, ja šīs regulas darbības jomā tiktu iekļauti ilgtspējīgā veidā iegūti ilgmūžīgi oglekļa uzglabāšanas produkti, kuru oglekļa sekvestrēšanas neto ietekmei ir pozitīva bilance. Ziņojumā novērtē, kā ņemt vērā ar minētajiem produktiem saistītās tiešās un netiešās siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumus, piemēram, emisijas, kas rodas zemes izmantošanas maiņas rezultātā, un no tā izrietošo saistīto emisiju pārvirzes risku, kā arī iespējamos ieguvumus un pretrunas ar citiem Savienības vidiskajiem mērķiem, jo īpaši biodaudzveidības mērķiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā var apsvērt procedūru ilgtspējīgu oglekļa uzglabāšanas produktu iekļaušanai

šīs regulas darbības jomā, ko veiktu tādā veidā, kas ir saderīgs ar Savienības vidiskajiem mērķiem, kā arī IPCC vadlīnijām, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme. Komisijas ziņojumam attiecīgā gadījumā var pievienot leģislatīvā akta priekšlikumu par attiecīgu šīs regulas grozīšanu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 401/2009 (2009. gada 23. aprīlis) par Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (OV L 126, 21.5.2009., 13. lpp.);

- 16) regulas I pielikumu groza saskaņā ar šīs grozošās regulas I pielikumu;
- 17) regulas II pielikumu groza saskaņā ar šīs grozošās regulas II pielikumu;
- 18) regulas III pielikumā ierakstu par Apvienoto Karalisti svīturo.
- 19) šīs grozošās regulas III pielikuma tekstu regulā iekļauj kā II.a pielikumu.
- 20) regulas IV pielikumā C iedaļā ierakstu par Apvienoto Karalisti svīturo.
- 21) regulas VI pielikumu groza saskaņā ar šīs grozošās regulas IV pielikumu;
- 22) regulas VII pielikumā ierakstu par Apvienoto Karalisti svīturo.

2. pants

Regulu (ES) 2018/1999 groza šādi:

- 1) regulas 2. pantam pievieno šādus punktus:

"63) "ģeogrāfiskās informācijas sistēma" ir datorizēta sistēma, kas spēj tvērt, uzglabāt, analizēt un attēlot ģeoreferencētu informāciju;

64) "ģeotelpiskais pieteikums" ir elektroniska pieteikuma veidlapa, kurā iekļauta IT lietotne, kas balstās uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmu un ļauj saņēmējiem telpiski deklarēt saimniecības lauksaimniecības zemesgabalus un nelauksaimnieciskas platības, par kurām pieprasīts maksājums.";

- 2) regulas 4. panta a) punkta 1. apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"ii) dalībvalsts saistības un nacionālie mērķrādītāji attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. panta 1. un 2. punktu;"

- 3) regulas 9. panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"e) attiecīgo finansēšanas pasākumu, tostarp attiecīgās to ieņēmumu daļas, kas gūti, izsolot ES ETS kvotas saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK un kas tiek izmantoti zemes lietojumam, zemes lietojuma maiņai un mežsaimniecībai, Savienības atbalsta un Savienības līdzekļu, piemēram, kopējās lauksaimniecības politikas instrumentu, rīcībpolitiku un pasākumu izmantošanas, konsekvence attiecībā uz dalībvalstu saistību, mērķrādītāju un budžetu, kas tām noteikti saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. pantu, izpildi, sasniegšanu un ievērošanu.";

- 4) regulas 26. panta 6. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"c) grozītu V pielikuma 3. daļu, lai atjauninātu kategoriju sarakstu saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.";

5) regulas 37. pantā iekļauj šādu punktu:

“4.a Ja sākotnējā pārbaudē, kas veikta saskaņā ar šā panta 4. punktu, Komisija konstatē atšķirības starp Regulas (ES) 2018/841 4. panta 2. punktā norādītajos gados veikto neto piesaistījumu gada vidējo rādītāju, par ko kāda dalībvalsts paziņojusi 2020. un 2023. gadā vai vēlāk iesniedzot siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskatu, kas pārsniedz 500 kt CO₂ ekvivalenta, Komisija verificē:

- a) iesniegtās informācijas pārredzamību, precizitāti, konsekveni, salīdzināmību un pilnīgumu; un
- b) to, vai ZIZIMM uzskaitē ir veikta atbilstoši UNFCCC vadlīniju dokumentācijai vai Savienības noteikumiem.

Komisija minētās verifikācijas rezultātus dara publiski pieejamus.”;

6) regulas 38. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a 2025. gadā Komisija veic to nacionālās inventarizācijas datu visaptverošu izskatīšanu, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šīs regulas 26. panta 4. punktu, lai noteiktu dalībvalstu ikgadējos siltumnīcefekta gāzu emisiju neto samazinājuma mērķrādītājus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. panta 3. punktu un lai noteiktu dalībvalstu ikgadējos emisiju sadales apjomus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/842 4. panta 3. punktu.”;

b) panta 2. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 1. un 1.a punktā minētā visaptverošā izskatīšana ietver:”

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pabeigusi saskaņā ar šā panta 1. punktu veicamo visaptverošo izskatīšanu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka attiecīgo gadu emisiju kopsummu, kas izriet no koriģētajiem katras dalībvalsts inventarizācijas datiem un sadalīta starp Regulas (ES) 2018/842 9. panta kontekstā relevantajiem emisiju datiem un šīs regulas V pielikuma 1. daļas c) punktā minētajiem emisiju datiem, un nosaka Regulas (ES) 2018/841 4. panta kontekstā relevanto emisiju un piesaistījumu kopsummu.”;

7) Regulas V pielikumu groza saskaņā ar šīs grozošās regulas V pielikumu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2023. gada 19. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J. ROSWALL

I PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/841 I pielikumā B iedaļu aizstāj ar šādu:

“B. Oglekļa krātuves, kas minētas 5. panta 4. punktā:

- a) dzīvā biomasa;
- b) nobiras ⁽¹⁾;
- c) atmirusi koksne¹;
- d) nedzīva organiskā matērija ⁽²⁾;
- e) minerālaugsnes;
- f) organiskās augsnes;
- g) nocirstas koksnes produkti zemes uzskaites kategorijās “apmežota zeme” un “apsaimniekota meža zeme”.”

⁽¹⁾ Attiecas tikai uz apmežotu zemi un apsaimniekotu meža zemi.

⁽²⁾ Attiecas tikai uz atmežotu zemi, apsaimniekotu aramzemi, apsaimniekotiem zālājiem un apsaimniekotiem mitrājiem.

II PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/841 II pielikumu groza šādi:

1) ierakstus attiecībā uz Spāniju, Slovēniju un Somiju aizstāj ar šādiem:

"Dalībvalsts	Platība (ha)	Koku vainagu projekcija (%)	Koku augstums (m)
Spānija	1,0	20 Sākot ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskata iesniegšanas brīdi 2028. gadā: 10	3
Slovēnija	0,25	10	5
Somija	0,25	10	5"

2) Ierakstu par Apvienoto Karalisti svīturo.

III PIELIKUMS

"II.a PIELIKUMS

Savienībai noteiktais mērķrādītājs (D aile), vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati par 2016., 2017. un 2018. gadu (B aile) un 4. panta 3. punktā minētie dalībvalstīm noteiktie nacionālie mērķrādītāji (C aile), kas jāsasniedz 2030. gadā

A	B	C	D
Dalībvalsts	Vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati par 2016., 2017. un 2018. gadu (kt CO ₂ ekvivalenta), 2020. gadā iesniegtie dati	Dalībvalstu mērķrādītāji 2030. gadam (kt CO ₂ ekvivalenta)	Siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu vērtība (kt CO ₂ ekvivalenta) 2030. gadā, 2020. gadā iesniegtie dati (B+C aile)
Beļģija	- 1 032	- 320	- 1 352
Bulgārija	- 8 554	- 1 163	- 9 718
Čehija	- 401	- 827	- 1 228
Dānija	5 779	- 441	5 338
Vācija	- 27 089	- 3 751	- 30 840
Igaunija	- 2 112	- 434	- 2 545
Īrija	4 354	- 626	3 728
Grieķija	- 3 219	- 1 154	- 4 373
Spānija	- 38 326	- 5 309	- 43 635
Francija	- 27 353	- 6 693	- 34 046
Horvātija	- 4 933	- 593	- 5 527
Itālija	- 32 599	- 3 158	- 35 758
Kipra	- 289	- 63	- 352
Latvija	- 6	- 639	- 644
Lietuva	- 3 972	- 661	- 4 633
Luksemburga	- 376	- 27	- 403
Ungārija	- 4 791	- 934	- 5 724
Malta	4	- 2	2
Nīderlande	4 958	- 435	4 523
Austrija	- 4 771	- 879	- 5 650
Polija	- 34 820	- 3 278	- 38 098
Portugāle	- 390	- 968	- 1 358
Rumānija	- 23 285	- 2 380	- 25 665
Slovēnija	67	- 212	- 146
Slovākija	- 6 317	- 504	- 6 821
Somija	- 14 865	- 2 889	- 17 754
Zviedrija	- 43 366	- 3 955	- 47 321
ES-27/Savienība	- 267 704	- 42 296	- 310 000"

IV PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/841 VI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) kopējās gada emisijas, ko 2001.–2020. gada periodam pēc aplēsēm varētu radīt minēto veidu dabiskie traucējumi, pa zemes uzskaites kategorijām periodā no 2021. līdz 2025. gadam un zemes ziņošanas kategorijām periodā no 2026. 2030. gadam periodā;”;

b) pielikuma 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja kādā gadā 2021.–2025. gada periodā emisijas zemes uzskaites kategorijām “apmežota zeme” un “apsaimniekota meža zeme”, kas noteiktas 2. panta 1. punktā, pārsniedz fona līmeni, kam pieskaitīta pielaide un kas aprēķināts, ievērojot šā pielikuma 2. punktu, to emisiju apjomu, kas pārsniedz fona līmeni, var izslēgt saskaņā ar 10. pantu. Pielaide ir vienāda ar 95 % varbūtības līmeni.”;

c) pielikuma 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Piemērojot 10. pantu, neizslēdz šādas emisijas:

- a) emisijas, kas radušās, veicot mežizstrādi un cirti pēc dabiskajiem traucējumiem darbībās, kuras veiktas uz zemes pēc dabisku traucējumu rašanās;
- b) emisijas, kas radušās, veicot plānotu dedzināšanu uz zemes jebkurā gadā 2021.–2025. gada periodā;
- c) emisijas no zemes platībām, kurās pēc dabisku traucējumu rašanās veikta atmežošana.”;

d) pielikuma 5. punktu groza šādi:

i) a) apakšpunktu svīturo;

ii) b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- “b) pierādījumi, ka zemes platībās, kuras skāruši dabiskie traucējumi un kuru emisijas tikušas izslēgtas no uzskaites, pārējā 2021.–2025. gada perioda laikā nav notikusi atmežošana;
- c) apraksts, ar kādām verificējamām metodēm un kritērijiem identificēt atmežošanu šajās zemes platībās turpmākajos 2021.–2025. gada perioda gados;”;

iii) d) un e) apakšpunktu svīturo;

e) pievieno šādu punktu:

“6. Saskaņā ar 10. panta 2. punktu un 13 un 13.b pantu sniedzamā informācija ietver šādas ziņas:

- a) informācija par visām zemes platībām, kuras konkrētajā gadā ir skāruši dabiskie traucējumi, tostarp par to ģeogrāfisko atrašanās vietu, dabisko traucējumu periodu un veidiem;
 - b) ja iespējams – apraksts, kādus pasākumus dalībvalsts veikusi, lai novērstu vai ierobežotu minēto dabisko traucējumu ietekmi;
 - c) ja iespējams – apraksts, kādus pasākumus dalībvalsts veikusi minēto dabisko traucējumu skarto zemes platību sanācijai.”
-

V PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/1999 V pielikuma 3. daļu aizstāj ar šādu:

“3. daļa**Monitoringa un ziņošanas metodika ZIZIMM sektorā**

Lai veiktu monitoringu un ziņošanu ZIZIMM sektorā, dalībvalstis izmanto ģeogrāfiski skaidri noteiktus zemes izmantošanas pārveidošanas datus saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem. Komisija sniedz dalībvalstīm pienācīgu atbalstu un palīdzību, lai nodrošinātu savākto datu konsekveni un pārredzamību. Dalībvalstis tiek mudinātas izpētīt sinerģijas un iespējas konsolidēt ziņošanu ar citām attiecīgām rīcībpolitikām un censties nodrošināt tādas siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas, kas dod iespēju panākt sadarbību ar attiecīgām elektroniskajām datubāzēm un ģeogrāfiskās informācijas sistēmām, ieskaitot šādas sistēmas:

- a) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, kuru zemes platības ir zemes platības ar lielu oglekļa uzkrājumu, kas definētas Direktīvas (ES) 2018/2001 29. panta 4. punktā;
- b) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, kas tiek aizsargātas un ko definē kā zemes platības, kuras pieder pie vienas vai vairākām no šīm kategorijām:
 - bioloģiskās daudzveidības ziņā augstvērtīgās zemes platības, kas definētas Direktīvas (ES) 2018/2001 29. panta 3. punktā,
 - Kopienā nozīmīgas teritorijas, kas ir apstiprinātas, un īpaši aizsargājamas dabas teritorijas, kurām šāds statuss piešķirts saskaņā ar Padomes Direktīvas 92/43/EEK (*) 4. pantu, un zemes vienības, kuras pie minētajām teritorijām nepieder, taču uz kurām attiecas šīs direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā minētie aizsardzības pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
 - to Direktīvas 92/43/EEK IV pielikumā uzskaitīto sugu vairošanās un atpūtas vietas, uz kurām attiecas šīs direktīvas 12. pantā paredzētie aizsardzības pasākumi,
 - Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā uzskaitītās dabiskās dzīvotnes un Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā uzskaitīto sugu dzīvotnes, kas pie Kopienā nozīmīgām teritorijām vai īpaši aizsargājamām dabas teritorijām nepieder, bet kas palīdz sasniegt šo dzīvotņu un sugu labvēlīgu aizsardzības statusu saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu vai attiecībā uz ko var piemērot Direktīvā 2004/35/EEK (**) norādītos aizsargpasākumus un pasākumus stāvokļa izlabošanai,
 - īpašās aizsargājamās teritorijas, kas klasificētas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (***) 4. pantu, un zemes vienības, kuras pie minētajām teritorijām nepieder, taču uz kurām attiecas Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā un Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 2. punktā minētie aizsardzības un saglabāšanas pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
 - zemes vienības, uz ko attiecas tādu sugu putnu saglabāšanas pasākumi, par kurām saskaņā ar Direktīvas 2009/147/EK 12. pantu ir ziņots, ka to stāvoklis ir nestabils, lai izpildītu minētās direktīvas 4. panta 4. punkta otrajā teikumā norādīto prasību censties nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām vai minētās direktīvas 3. pantā norādīto prasību pietiekamā mērā saglabāt un uzturēt putnu sugu dzīvotņu daudzveidību un teritoriju,
 - visas citas dzīvotnes, kuras dalībvalsts izraugās mērķiem, kas līdzvērtīgi Direktīvās 92/43/EEK un 2009/147/EK noteiktajiem mērķiem,
 - zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (****) 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minēto virszemes ūdensobjektu ekoloģiskā stāvokļa aizsardzībai un tā pasliktināšanās novēršanai,
 - dabiskās palienu vai plūdu aizturēšanas apgabali, kurus dalībvalstis aizsargā plūdu riska pārvaldības ietvaros saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/60/EK (*****).
 - aizsargājamās teritorijas, ko dalībvalstis noteikušas, lai sasniegtu aizsargājamo teritoriju mērķrādītājus;

- c) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, uz ko attiecas atjaunošana un ko definē kā zemi, kura pieder pie vienas vai vairākām no šīm kategorijām:
- Kopienā nozīmīgas teritorijas, īpaši aizsargājamas dabas teritorijas un īpašās aizsargājamās teritorijas, kas aprakstītas b) apakšpunktā, kā arī zemes vienības, kuras pie iepriekš minētajām teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas vai kompensācijas pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
 - Direktīvas 2009/147/EK 4. panta 2. punktā minēto vai tās I pielikumā uzskaitīto savvaļas putnu sugu dzīvotnes, kuras pie īpašām aizsargājamām teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas pasākumi Direktīvas 2009/147/EK izpildes vajadzībām,
 - Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā uzskaitītās dabiskās dzīvotnes un II pielikumā uzskaitīto sugu dzīvotnes, kuras pie Kopienā nozīmīgām teritorijām vai īpaši aizsargājamām dabas teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas pasākumi, lai sasniegtu labvēlīgu aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK, vai pasākumi stāvokļa izlabošanai Direktīvas 2004/35/EK 6. panta izpildes vajadzībām,
 - teritorijas, kas ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešama atjaunošana, vai kam piemēro pasākumus ar mērķi nodrošināt to stāvokļa nepasliktināšanos, saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamu dabas atjaunošanas plānu,
 - zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi, kas noteikti Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1) punkta a) apakšpunkta iii) punktā minēto virszemes ūdensobjektu laba ekoloģiskā stāvokļa atjaunošanai, vai pasākumi, kas noteikti šādu ūdensobjektu ļoti laba ekoloģiskā stāvokļa atjaunošanai, ja tas ir prasīts attiecīgajos tiesību aktos,
 - zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi mitrzemes apgabalu atjaunošanai, kas minēta Direktīvas 2000/60/EK VI pielikuma B daļas vii) punktā,
 - teritorijas, kurām nepieciešama ekosistēmas atjaunošana, lai panāktu labu ekosistēmas stāvokli saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/852 (*****);
- d) monitoringa sistēma šādām zemes izmantojuma vienībām ar augstu klimata risku:
- teritorijas, kurām piemērojama kompensācija saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 13.b panta 5. un 6. punktu,
 - teritorijas, kuras minētas Direktīvas 2007/60/EK 5. panta 1. punktā,
 - teritorijas, kuras identificētas dalībvalsts nacionālajā adaptācijas stratēģijā, kurām raksturīgi augsti dabas un cilvēka radīti riski un uz kurām attiecas klimatisko katastrofu riska mazināšanas pasākumi;
- e) sistēma augsnes oglekļa uzkrājumu monitoringam, kas citu starpā izmanto ikgadējā Zemes izmantošanas un zemes pārklājuma statistiskā apsekojuma (LUCAS) datu kopas.

Siltumnīcefekta gāzu inventarizācija nodrošina datu apmaiņu starp elektroniskajām datubāzēm un ģeogrāfiskajām informācijas sistēmām un to iekļaušanu tajās, lai sekmētu to salīdzināmību un piekļūstamību sabiedrībai.

2021.–2025. gada periodam dalībvalstis izmanto vismaz 1. pakāpes metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem, izņemot attiecībā uz oglekļa krātuvi, kura veido vismaz 25 % emisiju vai piesaistījumu kādā avotu vai piesaistītāju kategorijā un kurai piešķirta prioritāte dalībvalsts nacionālajā inventarizācijas sistēmā, jo tās aplēse būtiski ietekmē valsts kopējo SEG inventarizācijas pārskatu attiecībā uz emisiju un piesaistījumu absolūto līmeni, emisiju un piesaistījumu tendencēm vai emisiju un piesaistījumu nenoteiktību zemes izmantošanas kategorijās, – tādā gadījumā izmanto vismaz 2. pakāpes metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem.

Sākot ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskata iesniegšanu 2028. gadā, dalībvalstis izmanto vismaz 2. pakāpes metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem, savukārt pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskata iesniegšanu 2030. gadā dalībvalstis visām oglekļa krātuvi emisiju un piesaistījumu aplēsēm, kas attiecas uz teritorijām, kurās ietilpst a) apakšpunktā minētās zemes izmantojuma vienības ar lielu oglekļa uzkrājumu, teritorijām, kurās ietilpst b) un c) apakšpunktā minētās zemes izmantojuma vienības, kas tiek aizsargātas vai atjaunotas, un teritorijām, kurās ietilpst d) apakšpunktā minētās zemes izmantojuma vienības ar augstu nākotnes klimata risku, izmanto 3. pakāpes metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem.

Neatkarīgi no iepriekšējās daļas noteikumiem, ja platība, kas ietilpst kādā no a) līdz d) apakšpunktā uzskaitītajām atsevišķajām kategorijām, veido mazāk nekā 1 % no apsaimniekotās zemes platības, par kuru dalībvalsts ir ziņojusi, dalībvalstis izmanto vismaz 2. pakāpes metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem.

-
- (*) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).
- (****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).
- (*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/60/EK (2007. gada 23. oktobris) par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību (OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.).
- (******) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).”
-